

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 164/2016
02.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.С., због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 7. у вези са чланом 30. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Б.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 244/14 од 10.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1068/15 од 23.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 02. марта 2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С. – адвоката Б.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 244/14 од 10.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1068/15 од 23.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 244/14 од 10.06.2015. године године окривљени И.С. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 7. у вези са чланом 30. Кривичног законика, те кривичног дела неовлашћено ношење ватреног оружја и муниције из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне за свако од ових кривичних дела и то за кривично дело из члана 114. тачка 7. у вези са чланом 30. КЗ казна затвора у трајању од 15 година, а за кривична дела из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ казне затвора у трајању од по три године, окривљени је на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 20 година. У ову казну, окривљеном је на основу 63.КЗ уручунато време проведено у притвору од 19.04.2014. године па надаље.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ и члана 348. став 6. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то једног пиштоља марке „...“ број ... и припадајућих 10 метака калибра ... мм.

Окривљени је на основу одредба чланова 264. став 1. и 61. ЗКП обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 264.748,22 динара, који се односе на трошкове вештачења, трошкове довођења окривљеног и трошкове браниоца по службеној дужности, као и трошкове заступања оштећеног И.М. путем пуномоћника у укупном износу од 159.000,00 динара, те трошкове на име судског паушала у износу од 5.000,00 динара све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1068/15 од 23.10.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, окривљеног И.С. и његовог браниоца, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К 244/14 од 10.06.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног И.С. – адвокат Б.М., због повреде закона (члан 485. став 2. ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног И.С. – адвоката Б.М., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, решењем поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, већ и до када мора имати браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретном случају, имајући у виду члан 74. тачка 2) ЗКП „ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна - од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка“.

У конкретном случају, окривљеном С.И. је решењем јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду А број 139/14 – Ктр 555/14 од 19.04.2014. године, постављен бранилац по службеној дужности, и то адвокат Б.М., на основу

члана 76. став 1. ЗКП у вези са чланом 74. тачка 2. ЗКП, јер се против окривљеног поступак водио, поред осталог, због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 7. у вези са чланом 30. КЗ, за које је прописана казна затвора у трајању од најмање 10 година или затвор од 30 до 40 година, а у смислу одредбе члана 74. тачка 2. ЗКП у таквом поступку обавезна одбрана траје до правноснажности пресуде.

Како је кривични поступак према окривљеном правноснажно окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1068/15 од 23.10.2015. године, имајући у виду да је захтев за заштиту законитости након правноснажности пресуде поднео адвокат Б.М., који је окривљеном у том поступку био постављен за браниоца по службеној дужности, то наведени бранилац из изнетих разлога, сходно одредби члана 483. став 3. ЗКП, не спада у круг лица која након правноснажности пресуде могу поднети захтев за заштиту законитости. Стога је захтев браниоца окривљеног- адвоката Б.М. у смислу цитираних законских одредаба, недозвољен.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, Врховни касациони суд донео је одлуку као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.